

skal ikke have Beføjelse til at optræde som Vidne. (*Anders Nielsen*: Nej, det ser ud til det!) Nej, for det er en Pligt at vidne, og ingen kan undslaa sig for at optræde som Vidne, naar Retten anmoder en om at komme til Stede og afgive Forklaring. Og jeg er mødt, fordi Retten har anmodet mig om at komme til Stede og afgive Forklaring og svare paa de Spørgsmaal, Assessoren ønskede at stille til mig. Det er muligt, jeg kunde have skudt mig ind under min Stilling som Justitsminister og derved undgaaet at møde som Vidne. Men jeg tænkte mig ikke, det var et Krav, der skulde rejses her i Folketinget, at en Justitsminister, naar han var anmodet af Retten om at møde som Vidne, skulde søge at beskytte sig imod at komme til at møde i Retten og afgive Vidneforklaring. Jeg har tænkt mig, det var mere velset baade i dette Ting og i hele Folket, at en Justitsminister, naar han blev anmodet om at møde og svare paa de Spørgsmaal, Assessoren ønskede at rette til ham, villigt gav Møde og aabent gav Svar paa, hvad han blev spurgt om. Jeg kan ikke se, der er noget at bebryde mig her.

Men naar dette Spørgsmaal nu drages frem, er det aabenbart, fordi man skal benytte det i Valgagitationen. Man maa huske paa, at efter at hele denne Sag var afsluttet, og disse Forhør, som det ærede Medlem fra Løvel (*Anders Nielsen*) sagde, vare „smidte“ paa Tingets Bord — jeg synes nu, de ere meget ordentligt omdelte —, har man ladet den nuværende Landbrugsminister gennemføre paa Finansloven en saa stor Ting som Husmændenes Selvstyre over de Bevillinger, der gives til Husmændenes Brug paa Finansloven. Et saadant Tillidsvotum vilde dette høje Ting ikke kunne have givet den nuværende Landbrugsminister, hvis det havde ment, at der var noget reelt bag de Bagvaskelser, som ere blevne udslyngede imod ham. Det skal det ærede Medlem tænke paa, saa vil han se, der har været Lejlighed nok for ham til at rette et Slag mod den nuværende Landbrugsminister. Man kunde, den Gang Finansloven skulde til Behandling, have givet til Kende, at man vilde ikke tillade en saa kompromitteret Mand som den nuværende Landbrugsminister at gennemføre en saa stor Ting. Det havde været naturligt, hvis man virkelig havde næret den Opfattelse, at den nuværende Landbrugsminister i mindste Maade var kompromitteret ved de Bagvaskelser, „Sorø Amtstidende“ først udslyngede mod ham, og som „Dannebrog“ fortsatte.

Ordføreren (*Anders Nielsen*): Naa, det er Retten, som har anmodet den højtærede Justitsminister om at optræde som Vidne. Det vil sikkert overraske at høre, men det skal jeg lade staa hen. Jeg synes, at den højtærede Justitsminister kunde have forskaanet sig for at optræde som Vidne ved paa en lempelig Maade at meddele Assessor Schou, at han ikke ønskede en saadan Opfordring. Det er ganske mærkeligt at tænke sig, at Assessor Schou har villet opfordre den højtærede Justitsminister, der har rejst Forhørs sagen, til at optræde som Vidne, idet Assessoren maa være forudfattet paa den Mulighed, at den højtærede Justitsminister senere skal resolve i den Sag, som er rejst. Det er et Retsplejesystem, som er ganske mærkværdigt for en Lægmands Betragtning i alt Fald. Jeg er ikke inde i hverken det Ørstedeske Retsystem eller i det specifikt — om jeg saa maa sige — Zahle-national-danske. Det overrasker mig, det maa jeg gentage, at en Ret kan kalde Justitsministeren op til at afgive Vidneforklaring i en Sag, Justitsministeren selv har rejst, og i en Sag, hvor Justitsministeren kan forventes til Slut at skulle resolve.

Der er imidlertid et andet Spørgsmaal i denne Forbindelse, som ogsaa har Interesse. Der siges blandt Lægfolk og vel ogsaa blandt lærde, at Justitsministeren har Adgang til at kende Forhørsudskrifterne, efterhaanden som Vidneforklaringer afgives. Jeg spørger den højtærede Justitsminister: Kendte han Forhørsudskrifterne af de af Stage og Rasmussen-Krøjerup afgivne Vidneforklaringer, forinden Landbrugsministeren og han selv blev kaldte op til at afgive Vidneforklaring, eller hørte han disse Vidneforklaringer for første Gang, da han selv — uden eget Ønske, men efter Anmodning af Assessoren — stod for Rettens Skranke?

Jeg slaar fast, at det ikke er „Dannebrog“, men „Sorø Amtstidende“, som har givet Anledning til, at denne Sag er rejst. Derfor ere disse Udflugter omkring ad „Dannebrog“s Dør ganske og aldeles omsonst. Nu vil den højtærede Justitsminister gerne have, vi skulle tale om noget andet, at vi skulle tale om Bevillingen til Husmandsforeningerne, det vil sige den Husmandsforeningerne indrømmede Adkomst til at administrere de Beløb, der ydes til Rejseunderstøttelser, Præmier o. s. v., og Justitsministeren siger, at hvis vi ansaa Landbrugsministeren for en kompromitteret Mand, vilde vi ikke have givet Hus-